

دشمنان ملت:

مبارزه برای حقوق کارگران صنایع پوشاک در بنگلادش

ENEMIES OF THE NATION:

FIGHTING FOR GARMENT WORKERS' RIGHTS IN BANGLADESH

Vision and Motivation

“The building has minor damage, there is nothing serious,” Mohamed Rana insisted. “It will stand for 100 years!” [1] The assembled textile workers exchanged anxious glances, but when the factory owner threatened wage sanctions, they filed reluctantly back into Dhaka’s Rana Plaza Complex. Hours before, a gaping crack stretching across five floors had appeared, sending frightened employees running into the streets. [2] Just 45 minutes later, another of Bangladesh’s power blackouts plunged the factory into darkness, and the heavy generators on the roof roared to life. [3] As their vibrations destabilized the flimsy walls, the entire building came crashing down. Over a thousand workers were killed on April 24, 2013, with many more left injured and unable to work again, sparking worldwide outrage and a demand for meaningful change. [4]

بینش و انگیزه

«محمد رعنا» اصرار داشت که «ساختمان آسیب اندکی دیده است و خیلی جدی نیست و برای صد سال باقی می ماند.» [۱] کارگران که جمع شده بودند مضطربانه یکدیگر را نگاه کردند، اما زمانی که صاحب کارخانه تهدید کرد که دستمزد آن‌ها را قطع می کند، با اکراه به مجتمع پلازای رعنا در داکا بازگشتند. چند ساعت قبل شکافی در ساختمان پنج طبقه ظاهر شد و کارگران هراسان از ساختمان بیرون آمده و به خیابان ریخته بودند. [۲] درست ۴۵ دقیقه پس از ورود کارگران به کارخانه، یکی از خاموشی های معمول بنگلادش کارخانه را در تاریکی فرو برد و ژنراتورهای پشت بام به کار افتادند. [۳] ارتعاشات ناشی از ژنراتورها دیوارهای سست ساختمان را لرزاند و ساختمان به کلی فرو ریخت. این حادثه در ۲۴ آوریل ۲۰۱۳ به کشته شدن هزار کارگر و مجروح شدن تعداد زیادی منجر شد، مجروحانی که دیگر قادر به کار کردن نبودند. این فاجعه خشم جهانی را برانگیخت و جامعه جهانی خواستار تغییراتی بنیادی شد.

[۴]

Dhaka's winding streets are dotted with non-descript concrete towers like Rana Plaza, rising from muddy markets and makeshift homes, and built with little concern for building codes or quality of materials. [5][6] Most are textile factories packed with the country's four million garment industry employees. These workers remain the world's poorest, performing what Pope Francis has described as "slave labor." [7] Even the inmates of Bangladesh's infamous prisons are better nourished. [8]

Reformers have criticized poor safety standards, arguing that workers did not simply "die" in the frequent factory fires - they were "killed." [9] As one worker rights activist puts it, "It really is an extraordinary achievement, in an ironic sense, that the U.S. apparel industry has managed to replicate early 20th century conditions that were so brutal and cruel to workers." [10] Nonetheless, the government has remained unresponsive. Commenting on the 2013 Rana Plaza collapse, Bangladesh's finance minister remarked, "...the present difficulties...well, I don't think it is really serious - it is an accident. And the steps we have taken in order to make sure it doesn't happen [again] are quite elaborate and will be appreciated by all." [11] Nonetheless, in the year following the disaster, fires continued to ravage factories at a rate of one to four per month, leaving hundreds of workers injured. [12] As 10% of Bangladeshi parliamentarians are also factory owners [13], and many others media tycoons, [14] reform is painfully slow as safety agreements are proposed and quickly forgotten. [15][16]

In November 2013, six months after the Rana Plaza collapse, 200,000 strikers arranged blockades, undeterred by rubber bullets and tear gas. [17] Eventually, terrified of damaging an industry which contributes to over 17% of the country's GDP, [18] the monthly minimum wage was increased by 79%, to \$68. [19] However, it was the international response to the Rana Plaza disaster itself, amplified by the tireless efforts of the Bangladesh Center for Worker

خیابان‌های پر پیچ و خم داکا پر از برج‌های بی‌قواره بتونی است که از میان بازارها و خانه‌های موقتی گلی سر برافراشته‌اند، ضوابط ایمنی در ساختن این برج‌ها کمتر رعایت شده و از مواد اولیه مناسب نیز استفاده نشده است. [۵] اغلب کارخانه‌های پوشاک کشور، بیش از چهار میلیون کارگر را در فضایی تنگ و نامناسب به کار گرفته‌اند و به تعبیر پاپ فرانسیس «بردگی کارگران» جریان دارد. [۶][۷] حتی زندانیان زندان‌های مخوف بنگلادش بهتر از آن‌ها تغذیه می‌شوند. [۸]

اصلاح‌طلبان از فقر استانداردهای ایمنی انتقاد و استدلال می‌کردند که کارگران در آتش‌سوزی‌های پی‌پی‌دی نمی‌میرند، بلکه به «قتل» می‌رسند. [۹] یکی از فعالان حقوق کارگران به طعنه گفت: «حقیقتاً دستاورد بزرگی برای صنایع پوشاک ایالات متحده است که توانست شرایط ظالمانه و وحشتناک کارگران در اوایل قرن بیستم را دوباره تکرار کند. [۱۰] با همه این‌ها دولت واکنش در خور توجهی نشان نداد. وزیر دارایی در رابطه با فرو ریختن ساختمان رعنا پلازا در سال ۲۰۱۳ گفت: «...دوباره مشکلات فعلی، خوب البته فکر نمی‌کنم خیلی جدی است. حادثه‌ای بود که اتفاق افتاد و ما قدم‌های لازم را برای این که دوباره تکرار نشود بر می‌داریم. برنامه‌های کاملاً مفصلی داریم که با نظر مساعد همه روبرو خواهد شد.» [۱۱] علی‌رغم این وعده‌ها، در سال پس از حادثه، ماهیانه بین یک تا چهار کارخانه دچار آتش‌سوزی شدند و از بین رفتند و صدها کارگر مجروح به جا گذاشتند. [۱۲] با توجه به این که ۱۰ درصد از نمایندگان مجلس [۱۳] و بسیاری از غول‌های رسانه‌ای، [۱۴] مالک کارخانه هستند، اصلاحات به کندی پیش می‌رود و توافقی‌های حاصله برای رعایت استانداردهای ایمنی، به سرعت فراموش می‌شوند. [۱۵][۱۶]

در نوامبر ۲۰۱۳، شش ماه پس از فرو ریختن رعنا پلازا، ۲۰۰ هزار نفر کارگر اعتصاب‌کننده بدون هراس از گاز اشک‌آور و گلوله‌های لاستیکی راه‌ها را سد کردند. [۱۷] نهایتاً، هراس از آسیب دیدن صنعتی که ۱۷ درصد از تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهد، [۱۸] سبب شد که حداقل دستمزد ماهانه را ۷۹ درصد افزایش دهند و آن را به ۶۸ دلار برسانند. [۱۹] با همه این‌ها، آنچه واقعاً سبب تغییر شد، واکنش بین‌المللی به فاجعه رعنا پلازا، همراه با کوشش‌های خستگی‌ناپذیر مرکز همبستگی

Solidarity (BCWS), which truly "changed everything." [20] Under unrelenting pressure and media coverage, over 175 international retailers - including Adidas, Puma, Zara, and Fruit of the Loom - pledged support to improve worker conditions and avert another tragedy.

Goals and Objectives

In the ruins of the Tazreen factory, BCWS's Kalpona Akter searched for charred labels that would identify the Western brands using the factories. [21] For years, she had campaigned to persuade manufacturers to sign the Bangladesh Fire and Safety Accord (BFSA), a legally binding five-year plan to rectify safety breaches and empower unions; however, manufacturers had remained unwilling to support the initiative. But after the disaster, 31 brands and retailers signed the BFSA within days [22] and the pact now has over 175 signatories. [23] "We noticed a level of resolve by all stakeholders to avoid a repeat" of the backsliding that had previously been the norm, Akter explained. "Those brands that have signed up can't spin their way out of this one." [24] Proponents believe the Accord represents a significant advance for shifting the balance of power towards workers. [25] Otherwise, they ask, "why would the brands fight it?" [26]

Ultimately BCWS is committed to guaranteeing safe working conditions and fair wages. Akter believes empowering unions is critical. "If you are serious about preventing future deaths," she argues, "you must involve workers in the monitoring." [27] The Accord provides

کارگران بنگلادش بود. [۲۰] ۱۷۵ تولیدکننده بین‌المللی، از جمله: آدیداس، پوما، زارا و فروت لوم در اثر فشارهای مداوم بین‌المللی و پوشش خبری رسانه‌ها مجبور شدند که حمایت خود را از بهبود شرایط کار و جلوگیری از فاجعه‌ای دیگر اعلام کنند. [۲۱]

اهداف و مقاصد

«کالپونا اکثر»، از مرکز همبستگی کارگران بنگلادش، در خرابه‌های کارخانه «تازرین» دنبال نشانه‌های نیم‌سوز شده شرکت‌های خارجی می‌گشت تا دریابد کدام یک از آنان با این کارخانه‌ها کار می‌کردند. او سال‌های طولانی برای ترغیب تولیدکنندگان به امضای موافقت‌نامه رعایت استانداردهای ایمنی برای جلوگیری از آتش‌سوزی کمپین می‌کرد، موافقت‌نامه‌ای که برای پنج سال به طور قانونی تولیدکنندگان را موظف می‌کرد که کاستی‌های ایمنی را رفع کرده و اتحادیه‌ها را تقویت کنند. تولیدکنندگان تمایلی به اجرای این طرح نداشتند و از آن حمایت نکردند، اما پس از فاجعه ریزش ساختمان، ۳۱ کمپانی و عرضه‌کننده کالا در طی چند روز آن را امضاء کردند. [۲۲] این موافقت‌نامه اکنون بیش از ۱۷۵ امضا دارد. [۲۳] اکثر در این باره گفت: «ما متوجه شدیم که سهامداران برخلاف گذشته که از تصمیم‌گیری سر باز می‌زدند و این گونه حوادث را عادی تلقی می‌کردند، این بار مصمم هستند که از تکرار آن جلوگیری کنند. شرکت‌های دارنده مارک‌های معروف که این قرارداد را امضا کرده‌اند، این بار نمی‌توانند از اجرای آن شانه خالی کنند.» [۲۴] طرفداران موافقت‌نامه معتقدند که این قرارداد موازنه قدرت را به نفع کارگران به هم زده است. [۲۵] آن‌ها می‌پرسند که اگر غیر از این است، «پس چرا مارک‌های معروف با آن مبارزه می‌کردند؟» [۲۶]

هدف نهایی مرکز همبستگی کارگران بنگلادش، تضمین ایمنی در محیط کار و دستمزد عادلانه تعیین شد. اکثر معتقد است که تقویت اتحادیه‌ها حیاتی است، و بر این باور است که «اگر واقعا می‌خواهید از مرگ‌های آینده جلوگیری کنید، باید کارگران را در نظارت شریک کنید.» [۲۷] در این موافقت‌نامه، برای اتحادیه‌ها نقشی هم‌تای امضاءکنندگان در نظر گرفته شده است تا از اجرای مفاد آن اطمینان حاصل شود. [۲۸]

unions with a role as counterparties to the signatory brands, in order to ensure its provisions are truly enforced. [28]

Leadership

From the age of 12, Akter herself worked 14-to-15-hour days as a sewing machine assistant to support her sick parents, often snatching a few hours of sleep on the factory floor. For years she genuinely believed the “owners were kind people who gave us jobs,” [29] but after attending a labor law class she was “born a second time.” [30] “Oh my gosh, there is a law – and how they’ve been cheating us!” [31] “I became an organizer,” she recalls, “and never stopped.” [32] At fifteen she became president of the union, but was fired for her advocacy. In 2001 she co-founded BCWS, an organization dedicated to creating a “congenial atmosphere for increasing productivity and contributing to the national economy.” [33] Undeterred by being blacklisted from numerous factories, she delighted in “becoming a problem maker for the whole industry.” [34]

In 2005, former denim factory worker and respected community leader Aminul Islam joined Akter and became well known for his bold advocacy and commitment to nonviolence. [35] Taking on his fellow workers’ problems “as his own case, as if it were his own pain,” Islam was also steadfast in his determination to keep fighting for worker rights, insisting, “I want to work, it is my passion.” [36] Unsurprisingly, “many workers would go to the office wanting [Islam] to represent them in disputes with management. The office [was] always full of workers.” [37] Despite – or perhaps because of – their popularity, Akter and Islam were regularly threatened and detained. Attempting to reform

رهبری

اکتر از سن ۱۲ سالگی، روزانه ۱۴ تا ۱۵ ساعت به عنوان وردست خیاط چرخ کار می‌کرد تا از پدر و مادر مریشش نگهداری کند. او اغلب دزدکی چند ساعتی در کف کارخانه می‌خوابید. اکتر برای چندین سال صادقانه باور داشت که «صاحب کاران مردم مهربانی هستند که به آن‌ها کار داده‌اند.» [۲۹] اما پس از آن که در کلاس‌های قانون کار شرکت کرد «تولد دوباره یافت.» [۳۰] «خدای من قانون وجود دارد... و چطور آن‌ها سر ما کلاه می‌گذاشتند.» [۳۱] او می‌گوید که پس از آن «به سازماندهی پرداختم و هرگز از آن دست برنداشتم.» [۳۲] در ۱۵ سالگی رئیس اتحادیه شد، اما به خاطر فعالیت‌های طرفدارانه و شدیدش اخراج شد. در سال ۲۰۰۱ او با همکاری تعدادی دیگر از فعالان، مرکز همبستگی کارگران بنگلادش را بنیان نهاد، سازمانی که خود را وقف ایجاد «جوی مطلوب برای افزایش تولید و کمک به اقتصاد ملی می‌کرد.» [۳۳] اکتر از این که در لیست سیاه تعدادی از کارخانه‌ها قرار گرفت، هراسی به خود راه نداد و از این که برای «صنایع پوشاک مشکل ساز شده بود» [۳۴] بسیار خوشحال بود.

در سال ۲۰۰۵، «امین الاسلام»، کارگر سابق کارخانه تولید چین و از رهبران مورد احترام جامعه کارگری به اکتر پیوست، او به طرفداری سرسختانه از کنش بی‌خشونت و التزام به آن معروف بود. [۳۵]

اسلام مشکل همکاران کارگرش را مشکل خود می‌دانست و رنج آن‌ها مانند رنج خود او بود. او همچنین تصمیمی راسخ برای مبارزه برای حقوق کارگران داشت و اصرار داشت که «می‌خواهم کار کنم و کار عشق من است.» [۳۶] باعث تعجب نبود که بسیاری از کارگران می‌خواستند «اسلام نماینده آن‌ها در حل اختلافاتشان با مدیریت باشد. دفتر او همیشه پر از کارگر بود.» [۳۷]

اکتر و اسلام، علی‌رغم محبوبیتشان و شاید حتی به خاطر آن، دائماً مورد تهدید قرار می‌گرفتند و بازداشت می‌شدند. تلاش برای اصلاح صنایع پر سود ولی ناشفاف

Bangladesh's lucrative but murky garment industry was dangerous due to a toxic cocktail of politics and corruption. "Everyone" would join unions, one worker noted, "if they did not fear retaliation." [38]

Bangladesh's national police force, particularly the ominously titled Rapid Action Battalion (RAB), "have a well-deserved reputation for brutality, corruption, and incompetence," [39] with factory owners routinely bribing them to "force workers protesting late wages to [go back to] work." [40] Custody deaths have "assumed endemic proportions"; police openly admit to using torture to extract information, and phone taps have become so routine that a government center exists to monitor them. [41] Even the apparently innocuous Bangladesh Garment Manufacturers and Export Association (BGMEA) has been described as a "country within a country," "capable of applying any kind of power." [42] Workers attempting to form unions have been beaten, robbed and held at gunpoint. [43]

Aminul Islam himself was plagued with nightmares of torture after police detention, and in April 2012, as the authorities struggled to "vanish [the center] forever," he disappeared. [44] Two days later his body was discovered, hastily buried in a pauper's grave, bearing marks of torture "definitely [inflicted] by a professional goon squad." [45]

Determined to continue with her advocacy, Akter mounted an international campaign to reinstate the Centre and demand justice for Islam's killers. International labor rights groups and Western apparel manufacturer groups wrote to President Hasina requesting an investigation into Islam's death. [46] Bowing to commercial and political pressure, the government reluctantly formed a high level committee to attempt to solve the murder. [47]

Message and Audience

Although some Twitter users urged others to "#BoycottBangladesh," Akter's message to international consumers was different. Instead of

پوشاک در بنگلادش، با خطر بسیار توأم است و علت آن هم ترکیب زهرآگین سیاست و فساد است. به قول یکی از کارگران: «اگر ترس از انتقام گیری نبود، همه به اتحادیه‌ها می‌پیوستند.» [۳۸]

نیروی پلیس ملی بنگلادش، مخصوصاً یکی از واحدهای مخوف و بدنام آن که «کنش سریع» خوانده می‌شود «معروفیت زیادی در بی‌رحمی، فساد و بی‌عرضگی دارد.» [۳۹] کارخانه‌داران مرتباً به آن‌ها رشوه می‌دهند تا «کارگران معترض به دیرکرد دستمزدهای خود را به زور به سر کار بازگردانند.» [۴۰] مرگ در دوران بازداشت «پدیده‌ای بومی محسوب می‌شود» و پلیس علناً می‌پذیرد که از شکنجه برای گرفتن اطلاعات استفاده می‌کند و شنود تلفنی چنان عادی شده است که دولت، مرکزی را برای نظارت بر آن به وجود آورده است. [۴۱] از تولیدکنندگان ظاهراً بی‌آزار پوشاک بنگلادش و انجمن صادرکنندگان، به عنوان «دولتی در دولت» نام می‌برند «که قادر به اعمال هرگونه قدرتی هستند.» [۴۲] کارگرانی که سعی می‌کردند اتحادیه تشکیل بدهند مورد ضرب و جرح و دستبرد قرار می‌گرفتند و با اسلحه تهدید می‌شدند. [۴۳]

خود امین الاسلام نیز گرفتار کابوس‌های شکنجه و بازداشت شده بود. در آوریل ۲۰۱۲ که مقامات سعی می‌کردند مرکز همبستگی را برای همیشه از بین ببرند، او ناپدید شد. [۴۴] دو روز بعد جسدش پیدا شد، جسد او را شتاب‌زده در قبری متروکه دفن کرده بودند و آثار شکنجه که مطمئناً مرتکبان آن گروهی حرفه‌ای بودند، بر بدن او پیدا بود. [۴۵] اکثر که مصمم بود به فعالیت‌های خود ادامه دهد، کمپنی بین‌المللی برای احیای مرکز همبستگی و اجرای عدالت برای قاتلان اسلام راه انداخت. گروه‌های بین‌المللی طرفدار حقوق کارگران و تولیدکنندگان پوشاک در کشورهای غربی نامه‌ای به رئیس‌جمهور «حسینه» نوشتند و خواستار تحقیق پیرامون مرگ اسلام شدند. [۴۶] دولت زیر فشارهای سنگین اقتصادی و سیاسی با اکره کمیسیون عالی رتبه‌ای را تعیین کرد تا مسئله قتل اسلام را پیگیری کند. [۴۷]

پیام و مخاطب

اگرچه برخی از توییت‌کنندگان خواستار «بایکوت بنگلادش» هستند، ولی اکثر در پیامش به مصرف‌کنندگان بین‌المللی نظر دیگری را مطرح کرد. اکثر به جای بسته

shutting down factories, which would be “suicide” for millions of workers with no other employment options, [48] Akter emphasized the importance of pressuring apparel companies “to make the workplaces safe, to raise wages, so we can have these jobs in a dignified way.” “If people overseas start to boycott our clothes,” one worker added, “our lives will become even worse.” According to Akter, “We want to remind [the public] that it is the greedy corporations who made [the industry] dirty, and they should stay in Bangladesh and clean it up.” [49]

Reba Sikder broke down in tears as she recalled the Rana Plaza collapse. “It’s true I survived,” she told a packed hall of University of Minnesota students, “but I saw a large number of my coworkers die.” [50] Together with Kalpona Akter, she was invited to address students throughout the US as part of a United Students Against Sweatshops “End Deathtraps” tour to “take direction from grassroots unions to hold brands accountable for labor abuses.” [51]

On the first anniversary of the collapse, students across the US demanded that university-endorsed apparel licensees sign the Accord, [52] organized vigils and rallies, and even occupied one university president’s office to push for severing ties with Jansport. [53] Over 150 campuses are involved in the USAS Campaign with impressive results. 23 universities now insist their brands sign the Accord, and 17 high-profile college logo brands including Adidas and Fruit of the Loom adhere to its requirements. [54] Fashion and ethics-savvy students are enthusiastic about the campaign; as USAS student coordinator Garrett Strain notes, “I don’t think

شدن کارخانه‌ها که برای میلیون‌ها کارگر که فرصت انتخاب شغل دیگری ندارند، خودکشی محسوب می‌شود، [۴۸] بر اهمیت تحت فشار گذاشتن کمپانی‌های تولید پوشاک تاکید کرد تا «محل کار را ایمن کنند و دستمزدها را افزایش دهند تا کارگران بتوانند کار آبرومندی داشته باشند.» یکی از کارگران اظهار داشت «اگر مردم دنیا پوشاک‌های تولیدی ما را تحریم کنند، زندگی ما بدتر می‌شود.» بنا به گفته اکثر «می‌خواهیم به مردم یادآوری کنیم که این کورپوریشن‌های طمع‌کار هستند که این صنعت را کثیف کرده‌اند و باید در بنگلادش بمانند و آن را پاکیزه کنند.» [۴۹]

«ربا سیکدر» زمانی که حادثه ریزش رعنا پلازا را به یاد می‌آورد اشک می‌ریخت. او در سالی مملو از دانشجویان دانشگاه مینه‌سوتا گفت: «درست است که من زنده ماندم، اما شاهد مرگ تعداد زیادی از همکارانم بودم.» [۵۰] ربا همراه با کالپونا اکتر، به ایالات متحده دعوت شده بود تا برای دانشجویان سخنرانی کند، این سخنرانی‌ها در چارچوب کمپین دانشجویان متحد علیه کارگاه‌های بهره‌کش (به دام‌های مرگ پایان دهید) بود که «از اتحادیه‌های مردمی خط گرفته بودند تا تولیدکنندگان مارک‌های معروف را وادار کنند برای استثماری کارگران جوابگو باشند.» [۵۱]

در نخستین سالگرد ریزش ساختمان، دانشجویان در ایالات متحده خواستار این شدند که دارندگان مجوز فروش پوشاک به دانشگاه‌ها، موافقت‌نامه را امضا کنند، [۵۲] آن‌ها راهپیمایی و شب‌زنده‌داری سازمان دادند و حتی دفتر یکی از روسای دانشگاه‌ها را اشغال کردند تا رابطه خود را با جانسپورت قطع کنند. [۵۳] بیش از ۱۵۰ دانشگاه در کمپین «دانشجویان متحد علیه کارگاه‌های بهره‌کش» مشارکت کردند و نتایج خیره‌کننده‌ای گرفتند. ۲۳ دانشگاه اکنون اصرار دارند که تولیدکنندگان مارک‌ها موافقت‌نامه را امضا کنند و ۱۷ کالج معروف که با تولیدکنندگان مارک‌های معروفی مانند آدیداس و فروت لوم قرارداد دارند، از آن‌ها خواستند که الزامات موافقت‌نامه را رعایت کنند. [۵۴] دانشجویانی که ارزش‌های اخلاقی را درک می‌کنند، نسبت به کمپین شور و شوق نشان می‌دهند. آن گونه که «گارت استرین»، یکی از هماهنگ‌کنندگان کمپین اظهار داشت: «من فکر نمی‌کنم هیچ کدام از دانشجویان دانشگاه مینه‌سوتا بخواهد که تی‌شرت‌های منتقش به آرم دانشگاهشان از زیر خرابه‌های کارخانه‌ها در

any Minnesota student wants to see a U of M T-shirt pulled from the wreckage at the next factory disaster." [55]

In addition to student advocacy, Akter also lobbies the US government to "put genuine pressure on U.S. corporations and on overseas suppliers in places like Bangladesh in the context of U.S. trade relationships, to compel greater respect for the rights of workers." [56] In February 2014, she urged the US government to ensure collective bargaining powers, uphold workplace safety, and urge Bangladesh to conform with International Labor Organization standards. [57] In June 2013, the American government suspended Bangladesh's export privileges to the US after a review uncovered "serious shortcomings" in safety standards. [58] Akter believes that this suspension "sent a clear message to the garment industry that compliance with human rights, labor rights, and workplace safety must be improved." [59] Bangladesh's progress was again assessed in July 2014, and although conditions had improved, the American government's insisted that "there is much more work still be done" before privileges could be reinstated. [60]

Although she regularly addresses international audiences through interviews and magazine articles, as a former worker herself, Akter advocates primarily from the factory floors. Through open stage discussions, International Women's Day events and training sessions, she tirelessly educates workers and insists that all safety reports are translated into Bengali. [61] Workers, such as Nomita Nath, a union president in Chittagong, are equally passionate about improving conditions: "I am a woman and I want female workers to have rights. The only way to hear a woman's voice is through the union... that's my struggle...union and unity." [62]

Civic Environment

At the stroke of midnight on August 15, 1947, India officially gained its independence; yet within hours, bloody riots rocked the nation.

فاجعه‌ای دیگر بیرون کشیده شود.» [۵۵][۵۶] اکثر علاوه بر آن که از حمایت دانشجویان برخوردار بود، با دولت آمریکا نیز لابی می‌کرد تا «فشاری واقعی در چهارچوب مبادلات تجاری بر کورپوریشن‌های آمریکایی و پیمانکاران آن‌ها در خارج از کشور، از جمله بنگلادش وارد کند تا احترام بیشتری برای حقوق کارگران قائل شوند.» [۵۷] در فوریه ۲۰۱۴، او از دولت آمریکا خواست تا از رعایت حق چانه‌زنی جمعی و ایمنی محل کار در بنگلادش حمایت کند و از بنگلادش خواست که قوانین خود را با استانداردهای سازمان بین‌المللی کار سازگار کند. ۵۷ در ژوئن ۲۰۱۳ ایالات متحده، به دنبال گزارش‌هایی مبنی بر «نقص جدی» در استانداردهای ایمنی، امتیاز ویژه صادرات بنگلادش به آمریکا را به حالت تعلیق در آورد. [۵۸] اکثر معتقد است که این تعلیق «پیامی روشن برای دولت بنگلادش بود که باید مسائل مربوط به حقوق بشر، حقوق کارگر و ایمنی محل کار بهبود یابد.» [۵۹] پیشرفت بنگلادش در این زمینه‌ها مجدداً در ژوئیه ۲۰۱۴ مورد بررسی قرار گرفت و علی‌رغم آن که شرایط بهتر شده بود، ایالات متحده اصرار داشت که برای «برقراری مجدد امتیاز ویژه، کارهای بسیار بیشتری باید انجام شود.» [۶۰]

اکثر اگرچه مرتباً نظرات خود را از طریق مصاحبه و مطالب مجلات به مخاطبان بین‌المللی منتقل می‌کند، ولی به عنوان کسی که قبلاً خودش کارگر بوده، طرفداران و مخاطبین اصلی او در کف کارخانه‌ها هستند. او با استفاده از بحث‌های آزاد در مناسبت‌های مربوط به روز بین‌المللی زن و برگزاری جلسات آموزشی، به نحو خستگی‌ناپذیری کارگران را آموزش می‌دهد و اصرار دارد که مقررات ایمنی به زبان بنگالی ترجمه شود. [۶۱] کارگرانی مانند «نومیتا نات»، رئیس اتحادیه در چیتاگانگ نیز اشتیاق زیادی نسبت به بهبودی شرایط کار دارند: «من یک زن هستم و می‌خواهم که زنان نیز حقوق خود را داشته باشند و تنها راهی که می‌توان با استفاده از آن صدای زنان را به گوش همه رساند اتحادیه است... این هدف مبارزه من است ... اتحادیه و اتحاد.» [۶۲]

فضای مدنی

در نیمه شب پانزدهم اوت ۱۹۴۷، هندوستان رسماً استقلال خود را به دست آورد، اما تنها پس از چند ساعت، شورش‌های خونینی کشور را به لرزه در آورد. تنها دو دهه

Just over two decades later, the region was wrenched apart once more as East Pakistan secured independence from Islamabad and Bangladesh was born. As political groups vied for supremacy, martial law was imposed briefly and trade unions temporarily banned. Within five years, two presidents were assassinated, a third imprisoned on charges of corruption, and power seized in two military coups. It was not until 2001 that Sheikh Hasina became the first prime minister in the country's history to complete a five-year term. [63][64]

President Hasina has branded union leaders as “enemies of the nation” who must be dealt with “using an iron hand”, with the help of new “industrial police.” She has warned, “we will not spare anyone who is behind [attempts to organize for a higher minimum wage]. We will find out the provocateurs and try them.” She has also accused the opposition party of “provoking the garment workers to create chaos with an evil design to gain political benefit.” [65]

Although Bangladesh is an electoral democracy, vocal opposition is not tolerated, and corruption is endemic. Political activities, rallies and demonstrations are tightly regulated, and several high-profile opposition leaders have disappeared under suspicious circumstances. [66] Even the country's High Court expressed concern about the wellbeing of labor leader Montu Ghosh, specifying that the police were prohibited from “torturing or humiliating him.” [67] Unsurprisingly, in this claustrophobic political climate, BCWS was harassed by both the government and the factory owners while international apparel manufacturers remained unconcerned.

The Bangladeshi government claims that the International Labor Organization (ILO) conven-

بعد، منطقه بار دیگر دستخوش تجزیه شد. پاکستان شرقی استقلال پیدا کرده و از اسلام آباد جدا شده بود و کشور بنگلادش متولد شد. در شرایطی که گروه‌های سیاسی برای برتری طلبی با هم رقابت داشتند، حکومت نظامی برقرار شده و فعالیت اتحادیه‌ها موقتا ممنوع شد. در طی پنج سال دو رئیس جمهور ترور شدند و سومی به جرم فساد به زندان افتاد. نظامیان دو بار کودتا کردند و قدرت را به قبضه در آوردند. از آغاز تاسیس کشور بنگلادش تا سال ۲۰۰۱ شیخ حسینه، تنها نخست‌وزیری بود که توانست برای یک دوره پنج ساله کامل در قدرت باقی بماند. [۶۳] رئیس جمهور حسینه به رهبران اتحادیه‌ها برچسب «دشمنان ملت» زد، دشمنانی که باید با کمک پلیس جدید صنعتی با مشت آهنین با آنها برخورد شود. او هشدار داد که «ما کسانی را که پشت این قضیه هستند نمی‌بخشیم [کوشش برای سازماندهی به منظور افزایش حداقل دستمزد]. محرکین را پیدا و محاکمه می‌کنیم.» [۶۴] او همچنین حزب اپوزیسیون را متهم کرد که «با نقشه‌ای

شیطانی برای کسب منافع سیاسی کارگران صنایع پوشاک را تحریک می‌کند تا هرج و مرج به وجود بیاورد.» [۶۵] با آن که سیستم حکومتی بنگلادش دموکراسی است، ابراز مخالفت تحمل نمی‌شود و فساد در آن کشور بومی شده است. مقررات سفت و سختی برای فعالیت‌های سیاسی و تجمعات و تظاهرات وجود دارد و چند تن از رهبران عالی رتبه اپوزیسیون در شرایط مشکوکی ناپدید شده‌اند. [۶۶] حتی دادگاه عالی بنگلادش، نگرانی خود را نسبت به وضعیت سلامتی رهبر کارگران، «مونتو قوش»، ابراز و تصریح کرد که پلیس نباید او را «شکنجه و تحقیر» [۶۷] کند. باعث تعجب نیست که در این فضای ترسناک سیاسی، اعضای مرکز همبستگی کارگران بنگلادش هم از طرف دولت و هم از طرف کارخانه‌داران مورد آزار قرار گیرند و تولیدکنندگان بین‌المللی پوشاک نیز بی‌تفاوت باقی بمانند.

دولت بنگلادش مدعی است که کنوانسیون‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان بین‌المللی کار که دولت آن‌ها را یک سال پس از استقلال پذیرفته بود، اخراج، تهدید و ضرب و

tions 87 and 98, signed a year after Bangladeshi independence, prohibit dismissing, threatening or injuring trade union members, while a flurry of recent legislation, including the Bangladesh Labor Act (2006), EPZ Workers Association and Industrial Relations Act (2004), were drafted to enhance these protections. [68] Yet agile legal maneuvering ensured that freedom of association and collective bargaining powers remain elusive; in many regions, workers' associations exist only on paper. [69] In the wake of the Rana Plaza collapse, workers continued to face intimidation; one factory owner was witnessed throwing a union registration application in the dustbin, while another accused a union member of "polluting the factory" and told her "to work in a brothel."

[70] Even the NGO Bureau can be invoked to disrupt civil society and the protections offered by NGOs. In August 2010 alone, over 300 NGOs registrations

were cancelled, for alleged "corruption and misuse of foreign funds." Two months before, the BCWS registration had also been cancelled, bank accounts frozen and property seized. [71]

Despite intimidation, BCWS continued to document and publicize cases of union intimidation to demonstrate the inefficacy of existing legal protections. Following international campaigning, the organization's registration was reinstated in August 2013. Human Rights Watch and Amnesty International wrote letters to President Hasina urging her to cease business with the factories involved in the BCWS detention; 19 members of Congress repeated the same demand, and the ambassador for Bangladesh was contacted. [72][73][74]

Outreach Activities

Together with US senators, thousands of univer-

جرح اعضای اتحادیه‌ها را ممنوع کرده است و در عین حال قوانین جدیدی از جمله: قانون کار بنگلادش (۲۰۰۶) و قانون انجمن‌های کارگری و روابط صنعتی (۲۰۰۴) برای بهتر کردن این حفاظت‌ها وضع شده است. [۶۸] علی‌رغم این ادعا، مانورهای قانونی زیرکانه‌ای انجام می‌گیرد تا از اجرای آزادی تشکلهای و قدرت چانه‌زنی جمعی طرفه برونند. در بسیاری از مناطق، تشکلهای کارگری تنها در روی کاغذ وجود دارند. [۶۹] [۷۰] پس از ریزش ساختمان رعنا پلازا، کارگران کماکان با تهدید روبرو بودند، حتی مشاهده شد که یک کارخانه‌دار درخواست عضویت در اتحادیه را در ظرف آشغال انداخته و یک کارخانه‌دار دیگر یکی از اعضای اتحادیه را متهم کرده که «کارخانه را آلوده می‌کند» و به او گفته است که در «روسی‌خانه کار کند». [۷۱] [۷۲] حتی از

اداره‌ای که به امور ان.جی. اوها رسیدگی می‌کند برای ایجاد اختلال در جامعه مدنی و اختلال در امور ان.جی. اوها استفاده می‌شود. تنها در اوت ۲۰۱۰ بیش از ۳۰۰ مجوز ان.جی. او به اتهام «فساد و سوء استفاده از کمک‌های

خارجی» لغو شد. دو ماه قبل از آن، مجوز مرکز همبستگی کارگران بنگلادش نیز لغو شده و حساب‌های آن مسدود و اموالش مصادره شده بود. [۷۳] [۷۴]

علی‌رغم تهدیدات حکومت علیه فعالان، مرکز همبستگی کارگران بنگلادش، موارد متعددی از تهدید اتحادیه‌ها توسط دولت و کارخانه‌داران را منتشر کرد تا بی‌اثر بودن حفاظت‌های قانونی موجود را نشان دهد. به دنبال کمپین‌های بین‌المللی، مجوز کار مرکز مجدداً در اوت ۲۰۱۳ تأیید شد. سازمان نظارت بر حقوق بشر و عفو بین‌الملل طی نامه‌هایی از رئیس جمهور حسینه خواستند که کسب و کارهایی که اقدام به بازداشت اعضای مرکز همبستگی کرده‌اند را تعطیل کند. ۱۹ عضو کنگره درخواست مشابهی داشتند و با سفیر بنگلادش در آمریکا نیز تماس گرفتند. [۷۵] [۷۶]

فعالیت‌های فراگستری

کاپونا اکثر، با یاری گرفتن از سناتورهای آمریکایی

sity students and millions of Bangladesh's poorest workers, Kalpona Akter has helped secure tangible improvements in the nation's factories; over 1,500 factories have been inspected for unsafe electrical boxes, structural soundness, and sprinkler systems by the Accord's 110 engineers. [75][76][77] Maternity leave, day care centers and factory level unions have also been achieved in some factories. [78][79]

In the wake of the media frenzy, over 175 brands worldwide signed the Accord, yet the Arcadia Group, owner of popular British stores Topshop and Miss Selfridge, remained a notable exception. [80] Insisting that Arcadia ensured its factories in Bangladesh were "compliant with our own stringent code of conduct," billionaire CEO Sir Philip Green initially declined to commit his support. [81] Within weeks, Topshop became a "battering ram," [82] as critics created a Change.org petition attracting nearly ten thousand signatures, lambasted the store in the media, and even donned black veils for a symbolic funeral outside its flagship store. [83] Finally, in September 2013, Arcadia capitulated and joined as a signatory. While some prominent brands including JanSport remain resistant to the Accord, pressure is mounting as increasing numbers of universities drop contracts with licensees refusing to comply. [84]

In spite of these accomplishments, problems still remain. The Accord's inspectors have identified issues at "every factory [they]'ve inspected," noting that there are lockable gates at 90 percent of the factories. [85][86] A 2014 British documentary showed girls as young as thirteen being slapped and kicked in Bangladeshi garment factories. Further footage shows managers in the Vase Apparel Factory coaching employ-

و هزاران دانشجو و میلیون‌ها کارگر فقیر بنگلادشی، توانست بهبودی ملموسی در وضع کارخانه‌های کشور به وجود بیاورد. بیش از ۱۵۰۰ کارخانه برای ایمنی تابلوهای برق، سازه مستحکم و سیستم آب‌پاشی خودکار با توجه به قرارداد ۱۱۰ مهندسی مورد بازرسی قرار گرفتند. ۷۷ مرخصی زایمان، ایجاد مهد کودک و اتحادیه‌هایی در سطوح کارخانه‌ها نیز در بعضی از واحدها عملی شد. [۷۷] [۷۸]

پس از غوغایی که رسانه‌ها در مورد حادثه به پا کردند، بیش از ۱۷۵ تولیدکننده مارک‌های معروف به استثنای گروه آرکادیا، موافقت‌نامه را امضاء کردند. [۷۹] گروه آرکادیا مالک مغازه‌های معروف انگلیسی تاپ شاپ و سلف ری‌دیج است. [۸۰] این گروه اصرار داشت که کارخانه‌هایش در بنگلادش با کدهای سختگیرانه مدیریت گروه سازگار هستند. «سرفیلیپ گرین» مدیر گروه در ابتدا از حمایت از این قرارداد سر باز زد. [۸۱] در طول چند هفته، تاپ شاپ به صورت قلعه‌ای در آمد که زیر آتش مهاجمین قرار داشت. [۸۲] منتقدین وب‌سایتی به نام «تغییر» راه انداختند و نزدیک به ۱۰ هزار امضاء جمع کردند و

گروه آرکادیا در رسانه‌ها به باد انتقاد گرفته شد، حتی چادر سیاهی به نشانه سمبولیک خاک‌سپاری و عزاداری جلوی مغازه مرکزی آن آویزان کردند. [۸۳] سرانجام در سپتامبر ۲۰۱۳ گروه آرکادیا تسلیم شد و به امضاء کنندگان پیوست، ولی هنوز چند مارک معروف مانند جانسپورت به مقاومت خود در برابر امضای موافقت‌نامه ادامه می‌دهند، تعدادی از دانشگاه‌ها قراردادهای خود را با تولیدکنندگانی که از امضای موافقت‌نامه امتناع می‌کنند فسخ کرده‌اند و فشار بر آن‌ها را افزایش می‌دهند. [۸۴][۸۵]

علی‌رغم این دستاوردها، مشکلات هم‌چنان باقی است. بازرسان ناظر بر اجرای موافقت‌نامه در بازدید از کارخانه‌ها مشکلاتی را شناسایی کرده و از جمله متوجه شدند که بیش از ۹۰ درصد درهای خروجی آن‌ها می‌توانند در شرایط اضطراری قفل شوند. [۸۶] یک فیلم مستند انگلیسی در سال ۲۰۱۴ نشان می‌دهد که دختران نوجوانی دور و بر ۱۳ سال را در کارخانه‌ها با سیلی و لگد تنبیه می‌کنند.

ees on answering inspectors' questions, hastily bringing out safety equipment for the duration of the inspection, and demanding workers attest to their participation in nonexistent training sessions. [87][88]

Labor activism in Bangladesh's tense political climate remains perilous. On May 11, 2014, one union leader was abducted, while two others were beaten and robbed at gunpoint the next day. Just one week later, a union supervisor was abducted and told he would be killed if he continued his campaigning. Although BCWS's registration has been reinstated, Akter remains uneasy, as "our phone is still tapped, and we are being followed, getting many visits and phone calls from security intelligence." [89] Islam's murder remains unsolved, with the high-level committee charged with its investigation deeming it "mysterious." [90] Despite these risks, the labor movement's drive continues unabated. "We know and we are aware we'll be threatened," said one union leader, "but no matter what obstacles come our way, we'll meet them." [91]

بخش‌های دیگر این فیلم نشان می‌دهد که چگونه مدیران کارخانه «واس»، کارکنان را برای پاسخ دادن به سوالات بازرسان توجیه می‌کنند و یا وسایل ایمنی را شتاب‌زده برای اغفال بازرسان بیرون می‌آورند و از کارگران می‌خواهند که شرکت در جلسات آموزشی را که هرگز وجود نداشته پذیرند. [۸۷][۸۸]

فعالیت کارگری در فضای پر تنش سیاسی بنگلادش مخاطره‌آمیز باقی مانده است. در یازدهم مه ۲۰۱۴، رهبر یکی از اتحادیه‌ها ربوده شد و روز بعد دو نفر دیگر مورد ضرب و جرح و دستبرد مسلحانه قرار گرفتند. درست یک هفته بعد یکی از مدیران اتحادیه ربوده شده و ربایندگان به او گفتند که اگر به کمپین ادامه دهد کشته خواهد شد. با آن که عضوگیری مرکز همبستگی دوباره مجاز شمرده شد، معه‌ذا اکثر احساس آرامش نمی‌کند: «تلفن‌هایمان هنوز شنود می‌شود و ما را تعقیب می‌کنند و سرویس‌های امنیتی مرتب سراغ ما می‌آیند و یا تلفن می‌زنند.» [۸۹]

مسئله قتل امین‌الاسلام لاینحل باقی ماند و کمیته عالی که مسئولیت تحقیق آن را به عهده داشت آن را «اسرارآمیز» خواند. [۹۰] علی‌رغم این خطرات، حرکت جنبش کارگری فروکش نکرده است. یکی از رهبران اتحادیه می‌گوید: «می‌دانیم و آگاهیم که تهدید می‌شویم، اما مهم نیست که چه مشکلاتی بر سر راه ما باشد، با آن‌ها روبرو می‌شویم.» [۹۱]

Learn More Section

بیشتر بدانید

Books

کتاب‌ها

- [1] Siegle, Lucy, and Jason Burke. We Are What we Wear: Unravelling Fast Fashion and the collapse of Rana Plaza. : The Guardian, 2014. Kindle Edition.
- [2] Timmerman, K. (2012). Where am I Wearing: A Global Tour to the Countries, Factories, and People That Make Our Clothes [Kindle Edition].

Video

ویدئوها

- [1] Fault Lines- Made in Bangladesh. (2013, Al Jazeera English). http://www.youtube.com/watch?v=4dQGI_lswYY
- [2] The Shirt on Your Back. (2014, April 16). <http://www.theguardian.com/world/ng-interactive/2014/apr/bangladesh-shirt-on-your-back>
- [3] In-focus Garment Workers of Bangladesh. (2014, January 22). <http://www.youtube.com/watch?v=pXBskrO7Kdw>
- [4] Inside Story- Bangladesh: Sanctions for Safety. (2013, May 3). <http://www.youtube.com/watch?v=xXtNR92dwm8>
- [5] "You can safely invest in Bangladesh" - Interviews with Kalpona Akter. (2010, January 1). <http://vimeo.com/12425670>
- [6] Kalpona Akter & Reba Sikder : Bangladesh Garment Worker Tour. (2014, March 1). <http://vimeo.com/89166029>
- [7] Over 200 Killed in Bangladesh Factory Collapse After Workers Forced to Ignore Building's Dangers. (2013, April 25). http://www.democracynow.org/2013/4/25/over_200_killed_in_bangladesh_factory
- [8] Survivor of Bangladesh's Tazreen Factory Fire Urges U.S. Retailers to Stop Blocking Worker Safety. (2013, April 25).

http://www.democracynow.org/2013/4/25/survivor_of_bangladeshs_tazreen_factory_fir

News and Analysis

خبرها و مقالهها

- [1] "Enemies of the Nation or Human Rights Defenders? Fighting Against Poverty Wages in Bangladesh." .SweatFree Communities, International Labour Rights Forum, <http://www.sweatfree.org/docs/enemiesofthenation.pdf>
- [2] "Exclusive Interview: Kalpona Akter, Executive Director of Bangladesh Center For Worker Solidarity." <https://www.sourcingjournalonline.com/exclusive-interview-kalpona-akter-...>
- [3] "Freedom in the World: Bangladesh." . Freedom House, Jan. 2013 http://freedomhouse.org/report/freedom-world/2013/bangladesh#.U8dpq_mSygV
- [4] Akter, K. (2014, February 11). Prospects for Democratic Reconciliation and Improving Workers' Rights in Bangladesh. http://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/Akter_Testimony.pdf
- [5] Greenhouse, S., & Harris, E. (2014, April 21). Battling for a Safer Bangladesh. <http://www.nytimes.com/2014/04/22/business/international/battling-for-a-...>
- [6] Newell, S., Ascherman, R., & Strain, G. (2014, June 18). After Rana Plaza: Setting the Record Straight on the Bangladesh safety Accord. <http://usas.org/2014/06/18/after-rana-plaza-setting-the-record-straight-...>
- [7] A Chronology of the Investigation of the Murder of Labor Activist Aminul Islam. (2012, August 6). <http://laborrights.org/publications/chronology-investigation-murder-labo...>
- [8] Bangladesh Center for Worker Solidarity Home page: <http://www.solidaritycenter.org/content.asp?contentid=1806>
- [9] BBC Bangladesh profile. (2014, March 19). <http://www.bbc.com/news/world-south-asia-12651483>

References

منابع

- [1] Siegle, Lucy , and Jason Burke. We Are What we Wear: Unravelling Fast Fashion and the collapse of Rana Plaza. : The Guardian, 2014. Kindle Edition.
- [2] "Over 200 Killed in Bangladesh Factory Collapse After Workers Forced to Ignore Building's Dangers." . Democracy Now!, 23 Apr. 2013. Web. 17 July 2014. <http://www.democracynow.org/2013/4/25/over_200_killed_in_bangladesh_factory>
- [3] Ibid 1
- [4] "Bangladesh Disaster:"Little Help" For Rana Plaza Victims." . BBC News, 24 Oct. 2013. Web. 17 July 2014. <<http://www.bbc.com/news/world-asia-24649848>>.
- [5] Ibid 1
- [6] Davnath, Arun. "Bangladesh Raises Minimum Wage for Garment Workers After Unrest." . Bloomberg News, 15 Nov. 2013. Web. 17 July 2014. <http://www.bloomberg.com/news/2013-11-13/bangladesh-garment-factories-to-stay-shut-amid-worker-protests.html>
- [7] "Bangladesh factory collapse: pope condemns 'slave labour' conditions." . The Guardian, 1 May 2013. Web. 17 July 2014. <<http://www.theguardian.com/world/2013/may/01/bangladesh-factory-pope-slave-labour>>.
- [8] Hossain, Jakir, Mostafiz Ahmed, and Afroza Akter. "Bangladesh Labour Law: Reform Direction." . BILS Research and Advisory Team, 1 Nov. 2013. Web. 17 July 2014. <www.ituc-ap.org/wps/.../report-of-the-baseline-study-on-bangladesh.pdf>.
- [9] "Enemies of the Nation or Human Rights Defenders? Fighting Against Poverty Wages in Bangladesh." . SweatFree Communities, International Labour Rights Forum <http://www.sweatfree.org/docs/enemiesofthenation.pdf> 1 Nov 2010
- [10] "Bangladeshi Labor Activist Finds Burned Clothes with Wal-Mart Labels at Site of Deadly Factory Fire." . Democracy Now!, 27 Nov. 2012. Web. 17 July 2014. <http://www.democracynow.org/2012/11/27/bangladeshi_labor_activist_finds_...>
- [11] "Bangladeshi finance minister plays down impact of Dhaka factory collapse." . The Guardian, 3 May 2013. Web. 17 July 2014. <<http://www.theguardian.com/world/2013/may/03/bangladesh-finance-minister-factory-collapse>>.
- [12] "Garment Factory Fire Incidents Since Tazreen Factory Fire 2012 ." . Solidarity Center, 9 Apr. 2014. Web. 7 July 2014. <<http://www.solidaritycenter.org/Files/Bangladesh.Garment%20Factory%20Fir...>>
- [13] Donaldson, Tara. "Exclusive Interview: Kalpona Akter, Executive Director of Bangladesh Center For Worker Solidarity." . Sourcing Online Journal, 25 Nov. 2013. Web. 17 July 2014. <<https://www.sourcingjournalonline.com/exclusive-interview-kalpona-akter-...>>
- [14] Donaldson, Tara. "Exclusive Interview: Kalpona Akter, Executive Director of Bangladesh Center For Worker Solidarity." . Sourcing Online Journal, 25 Nov. 2013. Web. 17 July 2014. <<https://www.sourcingjournalonline.com/exclusive-interview-kalpona-akter-...>>

interview-kalpona-akter-....

[15] See Note 9

[16] Ibid

[17] North, James. "Bangladeshi Garment Workers Fight Back." . The Nation, 15 Nov. 2013. Web. 17 July 2014. <<http://www.thenation.com/article/177181/bangladeshi-garment-workers-figh...>

[18] Young, E. (2013, April 26). Bangladesh Textile Workers' Deaths "Avoidable". . Retrieved July 19, 2014, from <http://www.bbc.com/news/business-22296645>

[19] Akter, K. (2014, February 11). Prospects for Democratic Reconciliation and Improving Workers' Rights in Bangladesh. . Retrieved July 19, 2014, from http://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/Akter_Testimony.pdf

[20] Greenhouse, S., & Harris, E. (2014, April 21). Battling for a Safer Bangladesh. . Retrieved July 19, 2014, from <http://www.nytimes.com/2014/04/22/business/international/battling-for-a...>

[21] See Note 10

[22] See Note 1

[23] Signatories. (2014) . Retrieved July 19, 2014, from <http://www.bangladeshaccord.org/signatories/>

[24] See Note 1

[25] Experts: Bangladesh Accord is a Game Changer. (2013, September 12). . Retrieved July 19, 2014, from <http://www.solidaritycenter.org/content.asp?contentid=1716>

[26] Newell, S., Ascherman, R., & Strain, G. (2014, June 18). After Rana Plaza: Setting the Record Straight on the Bangladesh safety Accord. . Retrieved July 20, 2014, from <http://usas.org/2014/06/18/after-rana-plaza-setting-the-record-straight-...>

[27] See Note 9

[28] Open Letter to Professor Posner from University of California, Santa Barbara Faculty Members. (2014, May 22). . Retrieved July 19, 2014, from <http://northfacedeathtraps.com/files/2014/05/Joint-letter-re-Stern-Bangl...>

[29] See Note 17

[30] Ibid

[31] See Note 9

[32] See Note 19

[33] See Note 9

[34] See Note 17

[35] See Note 20

[36] Ibid

[37] Solidarity Center Mourns Death of Aminul Islam. (2012, April 12). . Retrieved July 19, 2014, from <http://www.solidaritycenter.org/content.asp?contentid=1427>

[38] See Note 17

[39] See Note 9

[40] Ibid

[41] See Note 9

[42] See Note 13

[43] Bangladesh: Attacks on Union Leaders Escalate at Industrial Park. (2014, May 28). . Retrieved July 20, 2014, from <http://www.solidaritycenter.org/content.asp?contentid=1889>

[44] See Note 9

[45] See Note 20

[46] Request for investigation into the death of Mr. Aminul Islam Bangladesh Center for Worker Solidarity (BCWS). (2012, April 18). Retrieved July 19, 2014, from bangladeshassnltr-bcws1204-FINAL.pdf

[47] A Chronology of the Investigation of the Murder of Labor Activist Aminul Islam. (2012, August 6). . Retrieved July 19, 2014, from <http://laborrights.org/publications/chronology-investigation-murder-labo...>

[48] See Note 17

[49] Ibid

[50] Nunez, F. (2014, February 24). Bangladeshi garment worker leaders call for student support. . Retrieved July 20, 2014, from <http://www.mndaily.com/news/campus/2014/02/22/bangladeshi-garment-worker...>

[51] See Note 26

[52] Li, K., & Considine, A. (2014, April 16). On One Year Anniversary of Rana Plaza Collapse, Students And Workers Call For Action. . Retrieved July 20, 2014, from <http://usas.org/2014/04/16/on-one-year-anniversary-of-rana-plaza-collaps...>

[53] Newell, S. (2014, April 15). USC Students Occupy President's Office to Cut Ties With Jansport/VF Corporation. .

- Retrieved July 20, 2014, from <http://usas.org/2014/04/15/usc-students-occupy-presidents-office-to-cut-...>
- [54] See Note 26
- [55] See Note 50
- [56] See Note 10
- [57] See Note 19
- [58] Kenneally, I. (2014, April 15). U.S. Government Won't Renew Bangladesh's GSP Status. . Retrieved July 20, 2014, from <https://www.sourcingjournalonline.com/u-s-government-wont-renew-banglade...>
- [59] See Note 19
- [60] See Note 58
- [61] See Note 9
- [62] Bangladesh Union President: Empowering Women Through Unions. (2014, May 7). . Retrieved July 20, 2014, from <http://solidaritycenter.org/content.asp?contentid=1878>
- [63] Bangladesh profile. (2014, March 19). . Retrieved July 20, 2014, from <http://www.bbc.com/news/world-south-asia-12651483>
- [64] Bangladeshi opposition leader loses protection. (2001, November 27). . Retrieved July 20, 2014, from http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/1678655.stm
- [65] See Note 9
- [66] See Note 14
- [67] BANGLADESH CENTER FOR WORKER SOLIDARITY CRISIS AND CONTEXT. (2010, September 3). . Retrieved July 20, 2014, from http://www.sweatfree.org/docs/BCWS_update.pdf
- [68] Survey of Violations of Trade Union Rights: Bangladesh. (2010, March 3). . Retrieved July 20, 2014, from <http://survey.ituc-csi.org/Bangladesh.html#tabs-2>
- [69] Empowering Workers in Bangladesh Export Processing Zones. (2014, February 18). . Retrieved July 20, 2014, from <http://www.solidaritycenter.org/content.asp?contentid=1806>
- [70] Bangladesh: Protect Garment Workers' Rights. (2014, February 6). . Retrieved July 20, 2014, from <http://www.hrw.org/news/2014/02/06/bangladesh-protect-garment-workers-ri...>
- [71] See Note 9
- [72] Ibid
- [73] See Note 17
- [74] See Note 28
- [75] See Note 20
- [76] See Note 28
- [77] See Note 20
- [78] See Note 9
- [79] See Note 52
- [80] Goodley, S. (2013, July 23). Topshop tycoon attacked for refusal to sign Bangladesh safety deal. . Retrieved July 20, 2014, from <http://www.theguardian.com/fashion/2013/jul/23/topshop-philip-green-safe...>
- [81] Ibid
- [82] Moodley, K. (2013, November 11). Philip Green: Stop attacking Topshop over Bangladesh accident. . Retrieved July 20, 2014, from <http://www.cnn.com/id/101174066#>.
- [83] Topshop bosses bow to public pressure on Bangladesh factory safety. (2013, September 16). . Retrieved July 20, 2014, from <http://www.waronwant.org/news/latest-news/17985-topshop-bosses-bow-to-pu...>
- [84] Chen, M. (2014, May 12). NYU Just Dropped Its Contract with JanSport- Why is that a Victory for Global Labour Rights?. . Retrieved July 20, 2014, from <http://www.thenation.com/blog/179792/nyu-just-dropped-its-contract-jansp...>
- [85] #Orphan's Place Retrieved , from <https://twitter.com/orphansplace>
- [86] See Note 20
- [87] Brignall, M., & Butler, S. (2014, February 6). Bangladesh garment factories still exploiting child labour for UK products. Retrieved July 20, 2014, from <http://www.theguardian.com/world/2014/feb/06/bangladesh-garment-factories-child-labour-uk>
- [88] Ibid
- [89] See Note 9
- [90] See Note 42
- [91] See Note 62